

Kapitola **Plýtvání, dary, oběti**

úsek	text	datum	Shrnutí odstavce
------	------	-------	---------------------

Ze soutěže projektů vyplývá, že nositel projektu, který pro něj chce získat podporu, musí potenciální investory přesvědčit, že s ním vydělají. Že disponuje zdroji, jež s ním lze sdílet. Jako základní test potenciálního investora slouží ohodnocení zdrojů, jimiž nositel projektu disponuje.

"Králice pozoruje králíka, zda dobře vypadá a je zdravý, tedy zda jeho geny budou přínosem"

"Uchazeč o zaměstnání pozoruje firmu, kam přichází, zda jeví známky ekonomické stability a je pro něj perspektivní."

"Mladá žena sleduje oblečení, auto a kulturní návyky, svědčící o společenském postavení u muže, který se o ni uchází."

Tento zásadní trend živých organismů formuje dobře známé zvyky, kdy nápadník kupuje ženě svých snů drahé květiny, protože tak demonstruje, že si to může dovolit (i kdyby ve skutečnosti nemohl).

Majitel malé firmy si pořídí luxusní auto, aby přesvědčil zákazníky, že prosperuje.

Tato základní snaha vede většinou k plýtvání, k přehánění svého obrazu zdrojů. Existuje takové chování, které přesvědčí potenciální investory, aniž by bylo potřeba plýtvat? Nabízí se několik metod:

- osobní dar investorovi
- obecný dar potřebným
- oběť

I. Osobní dar investorovi je někdy ideální. Má ovšem několik úskalí:

- Ia) Nemusím přijít vhod se zvoleným darem
- Ib) Finance se obvykle nehodí, protože jsou chápány jako úplatek, nedostatek fantazie apod.
- Ic) Potenciální investor zatím není rozhodnut, nechce se vázat a dar odmítne
- Id) Jiný uchazeč o tohoto investora nabídne víc
- Ie) Investor očekával víc

II. Obecný dar potřebným

Např. dar chudým, církvi, útulku pro zvířata, škole, zdravotnictví, postiženým,...

Je-li darování vhodně zveřejněno, vzbudí obecný pocit, že nositel projektu má dobrou ekonomickou situaci, a že se všem vyplatí jeho projekt podporovat. Současně neupadá do problémů Ia-e). Téměř vždy lze zorganizovat hospodárně a bez plýtvání.

III. Oběť

Nositel projektu přinese veřejnou oběť části svého majetku tak, že tento majetek přijde nazmar. Obyčejně je řečeno, že hodnotu dostal Bůh, duchové zemřelých, apod.

Tady je ovšem plýtvání nabíledni. Ovšem účinek na potenciální investory je větší. Nabudou dojmů, že nositel má jakousi vyšší podporu, a proto je bezpečnější investicí. Proto jej spíše začnou podporovat.

Vzhledem k tomu, jak všeobecná je snaha udělat větší dojem a jak velký vliv na náš život má nalezení správných projektů, musíme hledat měřítko rozlišující, co je za podobnou fasádou. Nechtěli bychom naletět na "Potěmkinovy vesnice".

Mezi projevy budování dojmů totiž patří kde co. Drahá dovolená, drahé auto, hodinky, mobil, šaty, nábytek, dům, parfém, šperky, odmítání "obyčejného", účes, významní přátelé, drahý pes či jiné zvíře, navštěvování drahých restaurací, divadel, koncertů, pořádání rautů. skoro je potřeba najít něco, v čem se nesoutěží o lepší dojem.

Připust' me, že soutěž je dobrá. Má ale cenu nosit hodinky za 12 tisíc Gratů? V zásadě jejich vlastní užitná hodnota je velmi podobná hodinkám za 15 Gratů. Ovšem jejich majitel si jimi kupuje dojem "Já si takové hodinky mohu dovolit. Jsem úspěšný, mé projekty se skvěle rozvíjejí. Přidejte se ke mně."

A můžeme popřít, že to funguje? Vzpomeňte si na podvodníky, kteří k podpisu důležité smlouvy přijeli vypůjčeným luxusním vozem, oblečení ve vypůjčeném fraku. Byli si vědomi toho, že po takovém zákazníkovi je obtížné požadovat předložení dokladů.

Lze vůbec rozlišit DOJEM od REALITY? A když někdo reálně je úspěšný, může si dovolit zmenšovat DOJEM o sobě?

DOJEM nepůsobí jen na investory, ale také na konkurenci. Pokud ve svém oboru vynikáte a dáváte najevo sílu expandovat na trhu, vaši konkurenti ztrácejí podporu a slábnou. A to i v případě, že blufujete.

Co však s úslovím "chudoba cti netratí". Je třeba o majetku jako zdroji respektu uvažovat z dalších hledisek.

Křesťanství má v genech zakódované odsouzení okázalosti. Ježíš kritizuje farizeje, že před sebou nechávají troubit, když dávají dary milosrdenství, že si vyrábějí nákladné reprezentativní oblečení, že se modlí okázale na rohu ulice, aby byli co nejvíce viděni, že milují významná místa na hostinách, atd. Svým učedníkům dává pokyn: "Kdo chce být mezi vámi největší, ať je vašim služebníkem".

Paradoxně se to promítá do dnešních hodností ve vládách, kde zasedají **MINISTŘI**, což je latinské slovo pro nejmenšího sluhu.

Křesťanství tak zavedlo okázalou nemajetnost. Mniši, kteří se zřekli veškerého pozemského majetku, misionáři, kteří zanechali doma vše a odcházeli do neznámých končin šířit víru. V takovém prostředí ustupovala schopnost sdílet bohaté zdroje do pozadí. V křesťanských zemích přetrvává určitá schizofrenie vůči penězům a majetku, jakožto věci otupujících pravou křesťanskou víru.

Nejsem detailní znalec různých vyznání, ale vyrozuměl jsem, že podobnou formu zřeknutí se majetku provozují buddhističtí mniši, islámští dervišové a hinduističtí sadhuové.

Co toto zřeknutí se představuje z hlediska soutěže projektů? Drtivá většina lidí chce mít partnera opačného pohlaví, mít s ním děti a ty postavit do života. Kdyby to tak nebylo, náš živočišný druh by dávno vymřel.

Ovšem k tomuto projektu jsou nezbytné další zdroje, něco, co může oželeť, a přitom přežít, aby zvládli uživit děti.

Co však se situací, kdy někdo nemá takové zdroje? Bude-li jeho touha je získat ve značném nepoměru s možností je získat užitečnou práci pro druhé, potáhne jej to na dráhu zločinu. A tady je pojistný ventil - chudšas může získat respekt za posvátné zřeknutí se majetku. A běžný člověk pomocí almužen a charity má možnost demonstrovat své oplývající zdroje, aniž riskuje, že ve formě daru to nebude vhod.

Mezi chování blízké přinášení obětí patří darování nákladných řezaných květin. Takové květiny jsou obvykle krásné, takže na pár dnů věnuje krásu. Ovšem pak zvadnou a vyhodí se. Hodnota desítek Gratů je obětována.

Nebo tak může být interpretován velmi drahý alkohol - nějaké vzácné víno, drahý destilát apod.

Pravděpodobně sem mohou patřit některá umělecká díla, drahé cigarety, ...

Zůstává otázka: Existuje nějaká vhodná alternativa plýtvání s ohledem na ekologickou zátěž planety, kterou by mohli použít lidé, kteří dosud demonstrovali své zdroje plýtváním či obětmi?

Řeknete si: "Co takhle oficiální zveřejnění majetku? Jako se to provádí u nejbohatších lidí planety."

Taková soutěž by byla pro mnohé velmi frustrující. Někdo si cení svého vědeckého či pedagogického poslání, a účast v soutěži o majetek by jej odváděla stranou. A i ti, kteří o majetek stojí, by museli polykat hořké pilulky při konfrontaci s bohatšími sousedy, spolužáky, příbuznými.

Nicméně za úvahu to stojí. Profesionální sportovci se chlubí svými výdělky, malíři částkou, za niž byl prodán jejich obraz. Proč by se nemohl chlubit učitel, jak má velký plat, protože dokáže skvěle předávat vědomosti studentům, nebo lékař, který skvěle operuje.

Není konec konců současný problém s nedostatkem peněz ve školství, ve vědě a jinde důsledkem neochoty poměřovat jejich práci penězi, snad proto, že pravý vzdělanec penězi pohrdá?

Důsledkem je mimo jiné, že tyto instituce byly prohlášeny za oficiálně chudé a uznává se vůči nim dobročinnost.

Důsledek 1 Chudoba znamená omezení vlastních projektů

1

Důsledek 2 Chudoba znamená, že se většinou musím podřídit projektům druhých.

2